

Elkeseredett nem vagyok

A ceglédi Kossuth Művelődési Központ kamaratermében — telt ház előtt — Mikó István szép sikerrel mutatta be lendületes tempójú önálló estjét. A népszerű művész interjút adott lapunknak.

— *Úgy látom, hogy az Arizona körüli csatából könnyen távozott. Ön korábban megformálhatta Napóleont, aki számos győzelem után vereséget szenvedett. Ez motiválta azt — mondván: ha ő, akkor én is „veszhettem” —, hogy csendesesen visszavonult, és nem vett részt a sárdobálásban?*

— *Én úgy gondolom, hogy nem szenvedtem semmilyen vereséget. Nem kaptam lehetőséget arra, hogy tovább folytathassam, amit elkezdtem. Különböző nézőpont kérdése, hogy ki miként fogja fel. Végül is én a pályázati rendszer híve vagyok. Amennyiben egy elképzelést jobbnak ítélnék meg a másiknál, akkor azt el kell fogadni. Jőmagam is így lettem vezető. Annál is inkább nem rázott meg ez az eset, mert változatlanul igazgatóként tevékenykedem. Igaz, nem Budapesten, hanem Sopronban.*

— *Állítólag harmincegynehány színész az utcára kerül. Ez természetes-e?*

— *Akik jó színészek, azok megtalálják a további utat. Tehát ők nem kerülnek az ut-*

cára. Az tény, hogy harmincöt személyből hat emberre volt szüksége az új vezetésnek. Én ezt egy kicsit furcsálom. Mert nem egy új társulat létrehozására, hanem egy meglévő színházra hirdettek pályázatot. Nota bene! Én is annak a híve vagyok, hogy újítsuk meg a társulatot — a lehetőségekhez képest —, tizenöt kollégát hívtam a színházhoz. Nem küldtem el enynyit. Pedig elköszönhettem volna jó néhánytól. Az más kérdés, hogy ki miként éli meg ezt az egészet. Egy csomó embernek az Arizona jelentette az életét — bármilyen okból — akár kényelemből, szeretetből vagy alázatból. Tulajdonképpen én sajnálom őket. De vannak, akikkel tovább dolgozom.

— *Önök Sopron most a béke, a nyugodt alkotás szigete; menedék?*

— *Nincs szó semmiféle békeről. Alighanem, amíg színház létezik — és ilyen furcsa, változékony világban élünk —, és kevés pénz jut kultúrára, addig nem lehet beszélni a béke szigetről. Kétségtelen, hogy szeretnék nyugodtan dolgozni, jó produkciókat létrehozni.*

— *Csalódott-e?*

— *Csalódott lehetek... elkeseredett nem vagyok. Csalódást érzek annyiban, hogy elkezdtem egy munkát, és nem tudtam befejezni. Per-*

*szé, ez az én hibám is. Aki egy kicsit is ismeri a színházat, az nem vállal el igazgatót két és fél évre olyan tervekkel és előkészítéssel... Velem nem közölték, hogy öreg, te egy átmeneti időre vagy direktor. Azt mondták, próbáljunk újfajta dolgokat. Végül is bemutatuk a Sakk című musicalt, (ezt a Rock Színházzal közösen), a Kölyök zenés játékot, a Hatan pizsamában-t, **Eörsi Aldozatát**, James Joyce Számkivetettjét. Utóbbiban Ráckevei Anna Szolnokon megkapta a legjobb női alakítás díját.*

— *Napoleon anno visszatért. És Mikó István? Egyáltalán elszakad(t)-e Budapesttől?*

— *Dehogy szakadok el. Megtaláljuk a módját, hogy azokat a darabokat, amelyeket bűn levenni a repertoárról — Budapesten is láthassák. A játszóhely valószínűleg a Fehérvári úton a szakszervezetek művelődési háza lesz a régi Illés klubban. Ott fogunk próbálni. Hiszen Sopronnak kevés a lehetősége — nincs színház, egyéb infrastruktúrában sem bővelkedik. Jőmagam színészként változatlanul játszom a fővárosban is. Októberben lesz egy önálló kabarém a Mikroszkóp Színpadon. És bizonyára más darabokban is szerepelek majd.*